פב: המוכר את הספינה פרק חמישי בבא בתרא

עין משפט נר מצוה

גם א מי' פכ"ד מהל' מכירה הל' ו ב סמא עשין פב טוש"ע ח"מ סי' רט"ו סעיף ו:

רבינו גרשום

כדי שיכול להלך האורה סביב. (דהיינו) הלוקח פירות עם פלו של לוקח: ופריך השתא דרך אין לו. לטעמא דדבנן כדאמר בחזקת הבתים מכר האילנות ושייר קרקע למיני להבנן אין לו קרקע דאמרינן מוכר בעין רעה מוכר. וכי היכי דאמרינן דאין [לו] קרקע אמרי' נמי דאין לו דרך לאילנותיו ושייר לקנות אלמא ארעא אחריתי היא ושל מוכר הוא. וכמלוא אורה ופלו יש לו. בלשון קרטיא: מדברי רבינו. לר' אלעזר הוה קרי ליה רבינו: גלמוד הקונה ג' אילנות. שקנה קרקע הוא דאין לו דרך ושייר ליקח. דא קנה שנים בלא קנה קרקע יש לו דרך מאי טעמא משום דמצי למיכר ליה הלוקח בין דבארעא דידך קיימי האילנות אית לי דרך עלך: ליכא ר' אלעזר. דאמר לעיל דאין לו דרך לקנות אילנות בתוך של חבירו משום דמוכר בעין רעה מוכר ליה ליה דשמואל רבו: אלא הא דקאמר דדרך אין לו אליבא דר' עקיבא דמוכר בעין יפה מוכר ה"מ גבי כור ודות אלא מכאשר באראעא להכי מכר לו כל השדה ושייר ליקח לי דרך למוכר דלא מצי למיכר ליה מוכר מדקתני לך בור הדות ואין אתה יכול ושאי לסוקרן הכי נמי יש לי דרך עליך. הא לא יכול למטען משום דלא מזקי ליה מידי שיכול לחרוש בסמוך לתם להכי מכר לו הכל אבל היכא דאית ליה ספיחא למוכר כגון גבי מתני' דקתני הגדילו יספה המוכר מפני כי צל העצים שאין פניהם המכר לירד על בית השלחין. מי אמר דבעין יפה מוכר. ומי לא מוקי ר' עקיבא דאילן הנוטה לתוך שדה חבירו וכו'. ולעולם גבי דרך ס"ל לר' עקיבא דיש לו דרך הואיל ולית ליה ספיחא למוכר דמוכר בעין יפה מוכר ור' אלעזר ליה ליה דשמואל רביה: אותו מקום אודה ושלו מי יזורע. הלוקח או המוכר: איל תניתה. באידך פירקן דלקמן במשנה דהמוכר פירות. מי שיש לו גנה לפנים מגנתו של חבירו וכו' החיצון יזרע את הדרך. הכא נמי המוכר דהוי תיגון יזרע את הדרך: פי' דמי החם. כשהוא יורע הדרך לא קא מפסדי בארעא דהאי פניפי אבל הכא מפסיד בארעא דלוקח האילן משום דקא מינטפי פירי מחמת הדישה והזבל שנופלין הפירות בניהן: אלא הא מלתא לא דמי אלא לדך דקתני בסיפא דההיא משנה ווה חזה איגן דשאין לזורעה הכי נמי תרוייהו אינן רשאין לזורעה: ומכח. צריך ריוח בין האילנות הללו שקונה הקרקע: מד' עד ח'. כלומר אם נשתיין הן בתוך ד' אמות חשוב יער ואין לו קרקע ללוקח אבל אם נטועין הן מד' ועד ח' אמות ולא ח' בכלל שיש בין אילן לאילן ד' אמות חשוב שדה אילן ומכר את הקרקע ואם מפורדין הן יותר מכדי שיעור זה לא חשיב שדה אילן אלא שדה לבן הוא ולא מכר הקרקע משום דמפורדין הן ומי כמאן דמכר אילן אחד או ב' אילנות דלא מכר קרקע הא חשבון מד' ועד ח' לא אתי שזה להחזא השבון מטע עשרה לבית ס) ואמאי ואמר רבי דההוא לא מיירי אלא לענין מחזיק או לענין מקדיש. ורבה אמר רב נחמן אמר שמואל מ"ח אמות אם נטועין הן בתוך שדה ולא ט"ז בכלל. ואם נטועין הן יותר מכדי שיעור הזה אין לו לקרקע ללוקח פירות עם דרך שורה לשורה איכא

ס) וכן כתב ג"כ הרמב"ם ז"ל לעיל ד' עב. ד"ה ממטע י' ע"ש ומיהו לקמן דף צב ברמב"ם ד"ה כמה כתב להיפך. ועי' תשב לעיל לו: תד"ה ממטע שהביאו על הרמב"ם בזה ע"ש תשע

ממשרת הש"ס

ג) [לעיל פה.]. ב) [גם לו. ופ"ז]. ג) [גם דף עח.]. ד) גם פז:. ה) [לקמן קנ"ו]. ו) ג"ז גם. ז) כלשם פ"ד מ"ט. ח) [לעיל פה.]. ט) כ"ה: [ן. י) ל"ל ומתי תרשע. רש"ש.

הגהות הב"ח

(ה) גב' מתקיף לה כ' אלעזר השתא דרך אין לו דאורא אחריתי היא כמלא מוהס ומכו' ים לו כל"ל ותיבות מוהס ומכו' ים לו דרך אין לו ממקן: (ו) שם אין לית ליה פסיקתא לבעל האילן ב"ל קמ"ל: (ז) שם וכמה יפה ניישן אמר רב יוסף: (ח) ד"ה ושב"ם ד"ה מתקיף וכו' ולריך ליקח ליקח לו דרך וכו' קרקע לעצמן ותשיבו שדה: (ט) ד"ה ב"ל ליקח וכו' גם זה דרך משמיל לו: (י) ד"ה גבי אילן וכו' ליעיל אחרים מתחיתן וכו' כנין זה שמלמד: (יא) ד"ה ב"ג וכו' כרמו ט"ז אמה פל ט"ז אמה:

מוסף רש"י

דאמר מוכר בעין יפה מוכר. פלוגתא דר"ש ורבנן דתניא המוכר את הבית בשני מקומות, בני מוכר את הבית תנן (פד.), לא מכר את הדות בור ודות. הוא דקתמר ר"ש דלא מיכר דרך לעלמו אלא מכר כל עלמו דרך שאינו יכול לחרוש בסמוך לתם, ואמרינן מוכר בעין יפה מוכר ולא מיכר כל עלמו דרך בזמן שהבית מגן (פד.). גבי בור ודות. הוא דקתמר ר"ש דלא מיכר דרך לעלמו מפניות שהבור כלים, דלא מכחשי ארעא. שיכול הלוקח לחרוש על שפתו ולא יעקר עלי הלוקח לעקור בורו ממקן דסח אינו מזיקו כלל, הלכך לא תמיק מוכר מדעתיה לעכב לעלמו כלום מן הקרקע ולהכך צריך ליקח ממנו דרך בזמים ליך לא נהיר: שם (ובש"ך שם). שקורצין מלא מרדע. מלמד נקר, קולן הנשמים עד גובה מלא מרדע, שלא יעמטיהו מלהזיק מחמת שם (ש"ך כו). והחיצון יזרע את הדרך. דכיון דכתמצע שדה היא, אמן מהדי דלא מחל לו הדרך מכל וכל שלא יוכל לזרוע בשם (לקמן צב:). וזה וזה אינן רשאין לזורעה. דכיון דמן הצד היא נותני' יתמיהי להיזק נזיקין (שם).

רבינו גרשום (המשך)

ט"ז אמה לאו שמיה כרם אותה החלק ומותר להביא זרע לשם דלא חשיב כלאים הואיל דאיכא החרוכה כולי האי. אבל בציר מהאי שיעור חשוב כרם ואסור להביא זרע לשם: מעשה בשלמון של ט"ז אמה. שבין שורה לשורה היו שורות הדבה של גפנים והיה רגיל להפוך השיער של כ' שורות כלומר הנופות שבין שורה זו ושל שורה שפמוכין ביותר היה מהפכן ומחזירן לצד אחר ומחברן יחד הענפים של גפנים הללו: והיה זורע את הגיר. כלומר אותו חלק אותן ט"ז אמה שפעד השני לגפנים היה זורען ולא היה בהן שום איסור כלאים. כלומר שלא היו מפחבכין ענפי הגפנים בענפי הזרעים ולשנה אחרת היה הופך את השיר לשיר למקום הזרע למקום שהיה זורע אשתקד ואשתקד וזורע את הבור אותן ט"ז אמה שהיה השיער הפוך על גביהן אשתקד לפי שכך מנהג בני ארם שמפקפקים שזורעין בו שנה אחת לשנה שניה מכרין שלא לזורעה כדי שתוציא תבואתה יותר וכך היה נוהג זה: וכא מעשה לפני חכמים והתירוהו. אלמא לא חשיב כרם אותן הבינים מהרחקה

כמלוא אורה. המלקט ושלו בידו לנקט פירות הנופות החיצונות. כמו ואהוה כל עוברי דרך (תהלים פ) לחייתי מוני (שיר ה). ולקמן מפרש כמה יהא ביניהן וילטרפו: כמלוא אורה ושלו. לחומה להן קלי. אורה שיין למיתר בחתים וכולר בעגנים וקולר בחבואה וגודר כמחמרים ומוסק זוחים ומלקט כשאר חילוטת: מפקיף לה רבי אלעזר. לר' יוחנן דיסיב ליה דרך מוסה להן כמלוא אורה ושלו כדי לעוברי דרך שבילות החילוטת לנקט פירותיו השמח לך אין לו לא"ר זירא מדברי רבינו נלמד שלשה הוא דאין לו דרך הא שנים יש לו דא"ל בארעא דידך קיימי א"ל רב נחמן בר יצחק לרבא לימא ר' אלעזר לית ליה דשמואל רביה (ו) דאמר שמואל הלכה כר' עקיבא דאמר (ז) מוכר בעין יפה מוכר א"ל לא מתוקמא מתני' כר' עקיבא ממאי מדקתני הגדילו ישפה ואי ס"ד רבי עקיבא היא אמאי ישפה האמר מוכר בעין יפה מוכר א"ל אימור דא"ר עקיבא (ח) גבי בור ודות דלא מכחשי ארעא גבי אילן מי שמעת ליה מי לא מודי ר' עקיבא (ט) באילן הנוטה לתוך שדה חבירו שקוצץ מלא מרדע מעל גבי מחרישה תניא כוותיה דר' חייא בר אבא הרי זה קנה תחתיהן וביניהן וחוצה להן כמלוא אורה ושלו א"ל אביי לרב יוסף אם כמלוא אורה ושלו מי זורעין א"ל תניתוה (י) והחיצון זורע את הדרך א"ל מי דמי התם לית ליה פסידא (כ) ללוקח דא"ל קמיטנפי פירי הא לא דמיא אלא לסיפא (ל)[זה וזה אינן רשאין לזוורעה תניא כוותיה דאביי הרי זה קנה תחתיהן וביניהן וחוצה להן כמלוא אורה ושלו א"ווה וזה אינן רשאין לזורעה וכמה יהא ביניהן (מ) רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל מארבע אמות ועד שמונה רבא אמר רב נחמן אמר שמואל משמונה ועד שש עשרה א"ל אביי לרב יוסף לא תפלוג עליה דרב נחמן דתנן מתניתין כוותיה דתנן (נ)הנוטע את כרמו שש עשרה אמה על שש עשרה אמה מותר להביא זרע לשם אמר רבי יהודה מעשה בצלמון באחד שנטע את כרמו שש עשרה על שש עשרה אמה והיה הופך שער שתי שורות לצד אחד וזורע את הניר לשנה אחרת היה הופך את השער למקום הזרע וזרע את הבור ובא מעשה לפני חכמים והתירוהו א"ל אנא לא ידענא אלא עובדא הוה בדורא

נטית השלחין וגם לא יוכל לחרוש בקרקע כשביל גובה המרדע דנכי נמי לחית ליה עין יפה גבי אילן במכר לחיטת ושייר קרקע לפניו שים לו קרקע לרכי עקיבא על מנת ליטע (ו) מתחיתן כלומרן בחזקת הבתים (לעיל דף ג:). מיהו היקף גדול כל כך כגון שמכאב לגמרי קרקע שלו ליח ליה עין יפה: **דמי לא מודי ר' עקיבא.** הכי שממת למען בלא יחפור [לעיל דף ג:] אילן הנוטה לתוך שדה מכירו כו' והא נמי להוות דמי שהרי החילוטת הללו אינן נטועין בקרקעו של מוכר דהא ים להן קרקע בפני עלמן ומיסתלק ליה מיניה לגמרי ועלעולם הא סיפא ממוקמת כר"ע ומיהו שיעורא לחורה וסלו אית ליה לר"ע דלר"ע דרך ים לו דומיא דצור ודות דלא דמי להיזק גדול של אילן הנוטה ועלעולם ליח ליה דשמואל דהוה ליה למימר כוותיה דלר' עקיבא ולא לר"ע דלר"ע דרך ים לו דומיא דצור ודות דלא דמי להיזק גדול של אילן הנוטה בחזקת הבתים [לעיל ג:] מכר אילנות ושייר קרקע לפניו פלוגתא דר' עקיבא ורבנן כו': **מלא מרדע.** כגבהו: **חופן חורה וסלו מי זורעין.** כעל האילן דסלו הן הו בעל השדה דהא לא נשתעבדו לבעל החילוטת אלא בשעת לקיטת פירותיו לדרום עליהן ומ"ב בעל השדה זורעין ובעת הלקיטה ידרום הלוקח לאילן ולבעל השדה פשיטא לך[ם] דבעל האילן זורעין: **מניחוה.** בסרק המוכר פירות לקמן [לט:] מי שים לו גינה לפנים מגינתו של חבירו כו' והאילנות זורע הדרך כלומר חורה וסלו: **הכא ליח ליה פסידא דלוקח.** לבעל הגינה הפנימית שידרום יפה כשילטרך על זרעיו של זה הכא גבי חורה וסלו אם בעל השדה זורעין אית ליה פסידא לבעל האילן: **קמיטנפי.** כשיפוי על הזורעים: **הא לא דמיא.** הא דאורה וסלו לא דמיא אלא לסיפא דקתני [שם] נתנו לו ב"ד דרך מן הצד מדעתא שיהכו כו' וזה וזה אין רשאין לזורעה ומתרצו להן דרך זה על ידי ב"ד ותע"ג דהסמך מועטו הוא שהזרעים יעכבו הליכתן קלת וכל שכן גבי חורה וסלו דהוי כמדעתא שיהכו לעולם הא דתניא המפקיר שדהו לבניו ולעבדיו הרי אלו שלהם ואפילו אין לו אלא שדה אחת ואחת היא מפרקת טובת טיוקף פירות: **וכמה יפה כיניהן.** דניחמת קנה כל מה שבניהן דלר' קרוניון יותר מדלפי כרי הן כיעב העומד ניתלש ולא מהיכי ותם קתוקים נמי יותר מדלי לא מצטרפי: **מלרכב אמות.** לכל הפחות בין כל אילן לאילן מן הצלחה שתהא לחורש ביותים לבד עובי האילנות כדמוכח לקמיה [פג.]: **ועד ח' אמות.** ולא עד כלל: **ועד ט'.** ולא ט"ז בכלל: **לא תפלוג עליה דרב נחמן דתנן.** ותתה תנית ותכמה: ס"ג במס' כלאים **הנוטע כרמו** (ו) **על ט"ז אמה מוסר כו'.** שתם כל הכרם נטוע אורות אורות זו בצד זו מזו ט"ז אמה שניהם לא מיקטרפי למיהוי כרם דשורה בפ"ע תיהם כרם אלא כשיש בין כרם לכרם ט"ז אמה: **מוסר לכניף זרע לשם.** בין שורה לשורה דלא הוי כרם אבל בפחות מט"ז הוי כרם ואסור לזרוע זרע לשם. ומיהו אין המילנות קיימות לן כרבי יהודה בכלאים עד שיזרע חטה ושעורה ומכלן במפולת יד בשמיטת מולין (דף קי:): **מ"ר יהודה.** סייעתא לת"ק: **בלשון.** שם מקום: **שנטע שם כרמו ט"ז אמה על ט"ז והפך שער שתי שורות לצד אחד.** שער הייט הענפים הנוטים הפכן לצד אחד כגון שאורך שתי השורות מן המזרח לשמעתא ושדורות זו בנגד זו מלפון לדרום והפך זמורה של שורה דרומית לצד לפון ושל לפונית לצד דרום נמלא שני שורות הללו מלא ט"ז אמה ושמונה להן ריקן וכן בכל הכרם: **וזרע אח שביניהן.** המרישה ריקנית הוא ט"ז ריקנות. אבל שם לא היה מהפך נמלא שכל שורה תופסין זמורותיה מחוץ הט"ז ותפור להניח זרע לשם: **למקום הורע.** זרע בו משתקה: **וזרע שם הכור.** שהיה כור למשקה מחריפה וחריפה: **ומחירוהו.** משום דהיפך. אבל שם לא היפך דבליר ליה לחוד ט"ז אמות משור דהוי כרם כדרב נחמן: **אמר לא ידענא.** כלומר לא שמיעא לי כי היכי משנה אלא עובדא הוא כו' וכר' שמעון שביעית ליה כלקמן [פג.]: כדורא

ט"ז אמות ולית בה משום כלאים אבל תשוב שדה: אמר ליה אביי ליוסף: אנא לא ידענא אלא שמעתה היה

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones
Tél. FR : 01.80.91.62.91 - Tél. ISR : 077.466.03.32 - contact@torah-box.com